

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

cum permaneret: qui veste mutata, magnis per dies & noctes cōtendens itineribus, solis tribus comitatus Brunswicum ingreditur, regem praeueniens, & perinde frustrans eius in hac parte molitionem. Sed inerat viro infinita; & nunq̃ exaturanda ambitio, vt non contentus parto, anhelaret semper ad plura comparanda. Tū vero Bernhardus Clæuallensis cruciatā predicabat in terram sanctā: Quapropter è Burgundia sua missus à summo pontifice in conuentum principum, qui tum Francofordiae ob eam rem fuerat indictus: Ille verò & miraculorum signis, & instantissima predicationis verbis permouit corda praesentium ad eam sumendam expeditionem: Conradum Imperatorem cum multis principibus animauit. Incredibile est memoratu, qua deuotione concursus sit ab omni ordine, principum, militarium, ciuitatum. Vnum habuit ea res optatum exitum, vt Germania tum latrocinij frequens, purgaretur eo genere hominum, qui rapinis consueuerant victitare: Nā tunc deuotione qualicunque, omnes id genus homines pro remedio peccatorum sacram amplexi militiam, in eam nomina dedere, volentes, expeditionem: Quae si vi erat maximo feruore inchoata, tam optatos exitus habuisset, non res Christianae tum in Asia periclitari coepit, ad eam desperationem, in qua iam dudum iacuerunt, peruenissent.

CAPVT XIII.

Cum ergo rex, audita Bernhardi cohortatione, expeditionem pararet, peruenit cū exercitu Constantinopolim, & dolo Imperatoris Orientalis, qui eam rem liuentibus semper oculis intuitus est, ludiscatus est: Ad Iconium, gipsa vel terra cretosa immixta farina, quam ex pollicitatione idem Imperator mitteret in agmen

agmen Christianū. Peruenit tamen Conradus in terram sanctā, & magnis rebus agendis vel interfuit, vel præsuit, cum etiā Ludouicus Francorū rex per mare aduentasset, magnis copijs aduectis. Sed ea res suam deposcit iustam historiam. Is tamen tumerat rerū exitus, ut magnis licet conatibus institissent amplificanda in Asia rei Christianae, in Europam ambo reges laceros suos reducerent exercitus, infinita multitudine consumpta, vel bello, vel pane venenato. Fregit animos fortissimorū regum dolus, quo apud Damascū irretiti ludificabantur: Obsederant eam urbē tres reges, (nam Balduinus Hierosolyma quartus rex, Europae duobus regibus accessit) fontibus, qui per cuniculos vrbi inuehebantur, facile interclusis, propē erat ut fame & siti caperentur obsessi: nam altissimi & spissi supra modū muri oppugnationem fecere irritam. Vnicus erat lacus quem foris tenuere Christiani, vnde etiam non magno labore incisos aqueductus in urbē poterant rumpere: Id veriti oppidani, hominem Assyrium ad eū usq; diem Balduino fidū pecunia corrumpunt ingenti, ut suaderet regibus in altera ciuitatis parte oppugnationē intentare, q̄ ibi captu faciliior vrbs suasu illius videretur. Auscultarunt perfido homini tres reges, & exercitu in aliam vrbs partem traducto, egressi oppidani Christianos aquatione intercluserunt, & periculū vrbi intentatum, vertunt in oppugnatōres. Ea re frustratus est tantus regum ex Europa magnorum conatus, & in regionē quīsq; suā exercitus conscissos reducere. Reuersus autem in Germaniā Conradus, non diū post ex labore peregrinationis, cui accessit mœstia frustrationis, concepto morbo, finem vitendi fecit, priusquā Imperialem benedictionem acciperet. Misit quidem Eugenius pontifex cardinales duos ad regem

regem

regem pro quibusdam non satis explicitis causis, Ottonianum atque Iordanem : Sed hi regi indixere diem, ut Romam properaret, non alibi accepturus Imperij coronam. Dum autem appararet, quae Italicae expeditioni necessaria viderentur : neque enim leui manu penetrare potuit prouincias, & erant, quae in Italia pro statu ecclesiae recuperando viderentur agenda : in ipso verum apparatu rex ipse defecit, tumultus in Bambergae. Reliquit autem filium Henricum, cognominatum de Rodenburg, apud quem cum Imperialia insignia seruarentur, ab omnibus illi regnum putabatur deferendum. Sed tum Fridericus Sueuus illi praefertur. Tantum vero valuit timor Henrici apud magnates, ut iam regnante Friderico, non securus videretur rex, nisi iste veneno tolleretur de medio.

CAPVT XV.

Fridericus eius nominis I. genere Sueuus, Contra regis ex fratre nepos, Friderico patre natus, eo qui Henrico V. sufficiens multi ducebant, regno substituitur à principibus. Hunc Italici ob contumeliam, quod grauis illis incubuerat, Barbarossam cognominauerunt. Erat autem annus post mille centum quinquagesimum secundus. Numeratur & iste in gente Saxonum, quauis Sueuiam habuerit patriam : nam Ottonum triam sanguis diu inter principes claruit, ut ex illa se semper prodysse gloriarentur. Primam curiam in sacro Pentecostes festo Mersburgi celebrauit : Ibi Zueno atque Kanutus de corona Daniae contententes, Romanorum regem causae suae arbitrum fecere. Zuenonem ille in regno confirmauit, & Kanutum Magni filium, parte regni deputata, inter duces iussit haberi : Deinde in Herbolim indixit conuentum : Ibi Henricum Bauariae & Saxoniae ducem,